

e-mail: p/a vanrosmalen@mynta.nl

De heer D.P. Lahr
p/a Mynta Law

Datum 21 januari 2021
Betreft aanvraag verklaring omtrent bezit van het Nederlanderschap

**Consulaire Service
Organisatie**

Ministerie van Buitenlandse
Zaken

Terminal Zuid
Schedeldoekshaven 101
2511 EM Den Haag
Nederland

www.rijksoverheid.nl

Contactpersoon
Cluster Reisdocumenten

Onze referentie
CSO-RD-2021-0094

Kopie

Geachte heer Lahr,

U heeft op 16 juni 2020 via het advocatenkantoor Mynta Law een aanvraag voor een verklaring omtrent bezit van het Nederlanderschap ingediend. In deze brief leest u het besluit op deze aanvraag.

Besluit

Uw aanvraag voor een verklaring omtrent bezit van het Nederlanderschap kan niet in behandeling worden genomen. De reden hiervoor is dat u niet in het bezit bent van de Nederlandse nationaliteit. Hieronder licht ik toe hoe ik tot dit besluit gekomen ben.

Overwegingen

Op 8 juli 2020 heb ik u per brief in de gelegenheid gesteld aan te tonen, onder overlegging van zoveel mogelijke schriftelijke bewijsstukken, dat u door het verlies van het Nederlanderschap onevenredig bent benadeeld uit het oogpunt van het Unierecht.

De documenten die u heeft aangeleverd zijn naar de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) gestuurd voor de evenredigheidstoets. Het advies, dat u kunt lezen als bijlage bij dit besluit, was negatief.

Dit advies in acht nemend, zal op uw aanvraag worden beslist.

Uit onderzoek blijkt dat u het Nederlanderschap op 16 juli 2012 bent verloren omdat u op 16 juli 2012 vrijwillig de Amerikaanse nationaliteit hebt aangenomen. Men verliest automatisch de Nederlandse nationaliteit wanneer men vrijwillig een andere nationaliteit aanneemt. Slechts in de volgende gevallen zou u het Nederlanderschap niet hebben verloren:

- U bent geboren in het land van de andere nationaliteit en had op het moment van de verkrijging van deze nationaliteit daar hoofdverblijf
- U had voordat u meerderjarig werd tenminste vijf jaar onafgebroken hoofdverblijf in het land van de andere nationaliteit
- U was op het moment dat u de andere nationaliteit verkreeg, gehuwd met een persoon met deze nationaliteit

Het is niet gebleken dat u aan één van deze uitzonderingen voldoet.

**Consulaire Service
Organisatie**

Waar in de wet?

Artikel 15, eerste lid onder a van de Rijkswet op het Nederlanderschap
Artikel 15, tweede lid van de Rijkswet op het Nederlanderschap
Artikel 61, eerste lid onder c van het Besluit verkrijging en verlies Nederlanderschap
Wetteksten: Wetten.overheid.nl

Datum
21 januari 2021

Onze referentie
CSO-RD-2021-0094

Niet mee eens?

U kunt bezwaar maken tegen dit besluit. Stuur uw bezwaar binnen zes weken na de datum van bekendmaking van deze brief naar:

Ministerie van Buitenlandse Zaken
Afdeling DJZ/NR/BC
Postbus 20061
2500 EB Den Haag
Nederland

U wordt geadviseerd het bezwaarschrift aan te tekenen. Daarmee kunt u altijd aantonen op welke datum u de brief verstuurd heeft.

U kunt uw bezwaarschrift ook scannen en per e-mail toesturen aan:
DJZ-NR-BC@minbuza.nl.

In het bezwaarschrift moet op grond van artikel 6:5 van de Algemene Wet Bestuursrecht het volgende staan:

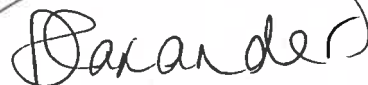
- uw naam en adres;
- de datum en uw handtekening;
- een duidelijke omschrijving van het besluit waartegen u bezwaar wilt maken (stuur een kopie mee of noem ook het kenmerk);
- de reden waarom u het niet eens bent met dit besluit;

Indien u zonder dat u dat is aan te rekenen na afloop van de bezwaartermijn op de hoogte raakt van dit besluit en het daarmee niet eens bent moet u zo spoedig mogelijk, maar in elk geval binnen 14 dagen daarna bezwaar instellen. Aangetekende verzending van een bezwaarschrift is niet verplicht, maar voorkomt dat u niet kunt aantonen dat het bezwaarschrift op tijd is verstuurd.

Verzoek tot vaststelling van het Nederlanderschap

U kunt de rechtbank vragen om op grond van artikel 17 van de Rijkswet op het Nederlanderschap uw Nederlandse nationaliteit vast te stellen. U dient daartoe met behulp van een advocaat een verzoek in te dienen bij de rechtbank te Den Haag. Aan deze procedure zijn wel kosten verbonden. Meer informatie vindt u op www.rechtspraak.nl.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
voor deze,
Het hoofd van de Consulaire Service Organisatie
voor deze,

Daniëlle Cazander
Specialist kenniscentrum reisdocumenten

Advies Immigratie- en Naturalisatiedienst in verband met evenredigheid verlies Unieburgerschap

De heer Daniel Patrick Lahr (voorheen Roland), geboren op 8 juli 1973, te Elburg (Nederland) (hierna: betrokkene) doet een beroep op het arrest van het Europese Hof van Justitie (hierna: het Hof) van 12 maart 2019, C-221/17 (ECLI:EU:C:2019:189) en op de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 20 mei 2020 (ECLI:NL:RVS:2020:1269).

Het Hof oordeelde in de prejudiciële beslissing van 12 maart 2019 dat de Nederlandse verliesbepalingen van artikel 15 lid 1 onder c RWN (automatisch verlies van het Nederlanderschap door langdurig verblijf met meer nationaliteiten buiten de Europese Unie (hierna: EU)) en artikel 16 lid 1 onder d RWN (dat betrekking heeft op minderjarigen die delen in het automatisch verlies van het Nederlanderschap door hun ouder(s)), in beginsel *niet* in strijd zijn met het Unierecht, maar dat er *wel* een mogelijkheid moet zijn om in incidentele gevallen te toetsen of het verlies van het Unieburgerschap - als dat optreedt als het Nederlanderschap wordt verloren - onevenredig is. Indien het verlies van het Unieburgerschap voor betrokkene onevenredig is, moet er de mogelijkheid zijn het Nederlanderschap met terugwerkende kracht te herkrijgen.

De Afdeling oordeelde in de uitspraak van 20 mei 2020 dat het Hof een breed toepassingsbereik van de verplichting om aan het evenredigheidsbeginsel te toetsen op het oog had en dat het arrest van 12 maart 2019 daarom ook van toepassing is in het geval van verlies van het Nederlanderschap op grond van artikel 15 lid 1 onder a RWN (verlies van het Nederlanderschap door vrijwillige verkrijging van een andere nationaliteit).

Voor de toepassing van het arrest van 12 maart 2019 sluit de Afdeling aan bij de uitspraak van 12 februari 2020 (ECLI:NL:RVS:2020:423). Als blijkt dat de gevolgen uit het oogpunt van het Unierecht onevenredig zijn, moeten betrokkenen met terugwerkende kracht weer Nederlander kunnen worden. De Afdeling stelt vast dat de Rijkswet op het Nederlanderschap geen ruimte biedt voor een individuele beoordeling, nu deze wet voorziet in een automatisch verlies van nationaliteit. In afwachting van een wetswijziging, zal de minister artikel 20 VWEU daarom rechtstreeks moeten toepassen en moeten onderzoeken of de gevolgen van het met het nationaliteitsverlies gepaard gaande verlies van het Unieburgerschap in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel. Voor een succesvol beroep op het evenredigheidsbeginsel is vereist dat de betrokkene onevenredige gevolgen ondervindt die in de sfeer van het Unierecht liggen en daarbij zijn onder meer de volgende aspecten van belang:

- de uitoefening van uit het Unieburgerschap voortvloeiende rechten, waaronder het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten en de mogelijkheid daar beroepsactiviteiten te verrichten;
- het ernstige risico dat zijn veiligheid of zijn vrijheid om te gaan en staan waar hij wil aanzienlijk zou afnemen, aan welk risico de betrokkene zou blootstaan omdat hij op het grondgebied van de derde staat waar hij verblijft, niet de consulaire bescherming op grond van artikel 20 lid 2 onder c VWEU kan genieten;

- de door het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest) gewaarborgde rechten, waaronder het in artikel 7 Handvest erkende recht op eerbiediging van het familie- en gezinsleven en het in artikel 24 Handvest erkende belang van het kind.

Volgens de Afdeling geldt als toetsingsmoment het moment waarop vrijwillig de vreemde nationaliteit is verkregen, omdat toen ingevolge artikel 15 lid 1 onder a RWN de Nederlandse nationaliteit is vervallen, met dien verstande dat niet alleen de gevolgen van het verlies van het Nederlanderschap die zich op dat moment reeds hadden gemanifesteerd dienen te worden betrokken, maar ook de gevolgen die op dat moment redelijkerwijze voorzienbaar waren (de zogenaamde *ex tunc*-toets). Aan argumenten die niet op het Unierecht betrekking hebben, komt bij de beoordeling of het verlies van de Nederlandse nationaliteit onevenredig moet worden geacht geen gewicht toe. De omstandigheid dat men zich nog Nederlander voelt, een sterke verbondenheid heeft met Nederland, nog contacten onderhoudt met vrienden in Nederland of de Nederlandse taal nog spreekt, is dus niet van belang in het kader van de evenredigheidstoets.

Indien - na toetsing - het verlies van het Unieburgerschap in het individuele geval onevenredig blijkt, dient de verliesbepaling van artikel 15 lid 1 onder a RWN in dat concrete geval buiten toepassing te worden gelaten en wordt het Nederlanderschap met terugwerkende kracht herkegen op grond van artikel 20 VWEU. Indien er geen sprake is van onevenredige gevolgen die in sfeer van het Unierecht liggen, blijft het verlies van de Nederlandse nationaliteit in stand.

Eén van de doelstellingen van de Rijkswet op het Nederlanderschap is het bij een meerderjarige voorkomen c.q. tegengaan van meervoudig bezit van nationaliteit. Er is derhalve een algemeen belang te dienen met het verlies van het Nederlanderschap. Artikel 15 lid 1 onder a RWN geeft uitdrukking aan dat belang.

Tegenover dat belang staat het belang van betrokkene en moet de vraag worden beantwoord of betrokkene op de datum van het verlies van het Nederlanderschap aantoonbaar feitelijk en tevens onevenredig is geschaad in de uit het burgerschap van de EU toekomende rechten.

Gronden

Ten aanzien van het evenredigheidsbeginsel is door of namens betrokkene, samengevat, het volgende aangevoerd.

De gemachtigde van betrokkene voert aan dat betrokkene altijd de intentie had om terug te keren naar Europa, met name om zijn carrière als bergwachter gestart in 2005 in de Europese Alpen voort te zetten. Deze baan bood hem de mogelijkheid om een uitwisseling met de bergwacht in Chamonix, Frankrijk aan te vragen. In 2015-2016 heeft hij deze uitwisseling daadwerkelijk kunnen doen. Hij werkte aan een Europese toekomst door in 2009 een poging te doen voor het verkrijgen van deze uitwisselingsplaats in Frankrijk. Reeds vóór het moment van het verlies van het Nederlanderschap heeft hij concrete inspanningen verricht om zijn carrière in de EU voort te zetten en daarmee gebruik gemaakt van rechten als EU-burger.

Naast andere stukken is vanuit de Aspen Skiing Company (hierna: ASC) in de Verenigde Staten (hierna: de VS) een aantal verklaringen opgesteld door John Beezer, John Armstrong, Robert Dasaro en Rich Burkley dat bevestigt dat het redelijkerwijs voorzienbaar was dat betrokkene in de nabije toekomst zijn beroepsactiviteiten in de EU zou voortzetten.

De tijdelijke vestiging in Europa is verder een persoonlijke en professionele kroon na jarenlang keihard gewerkt te hebben. Doordat betrokkene buiten zijn weten om zijn Nederlandse nationaliteit heeft verloren, is zijn toekomstbeeld volledig omgegooid. Hij was niet op de hoogte gebracht dat dit kon gebeuren, anders had hij nooit de Amerikaanse nationaliteit aangenomen. Zijn plan om in de Franse Alpen te gaan werken werd daardoor vrijwel onmogelijk gemaakt.

Betrokkene wilde zijn droom om in aanmerking te komen voor de uitwisselingsplaats in Chamonix waarmaken door de Amerikaanse nationaliteit te verkrijgen, om zodoende de procedure voor het verkrijgen van de benodigde explosievenvergunningen te bevorderen. Dat hij daarmee zijn Nederlanderschap en daarmee zijn Unieburgerschap zou verliezen, is voor hem een enorme tegenslag.

In zijn hoedanigheid als 'ski patroller' is betrokkene handelsrelaties aangegaan met Europese bedrijven zoals het Duitse bedrijf U-turn dat gevestigd is in Villingen-Schwenningen in Duitsland. Ter ondersteuning van deze grond is onder meer e-mailcorrespondentie uit 2012 en 2013 overgelegd. Tijdens een familiebezoek in Nederland in de periode 15 april 2011 tot 12 mei 2011 heeft betrokkene tevens een bezoek gebracht aan het bedrijf U-turn om mensen binnen het bedrijf te ontmoeten en de samenwerking te versterken. Hij verblijft dan in het appartement van de heer Martin Berliner, een medewerker van U-turn. Betrokkene heeft de heer Berliner in 2012 in Villingen-Schwenning ontmoet en zij hebben samen een rondreis gemaakt van drie weken langs het verkoopnetwerk van U-turn. Zij bezochten daarbij Annecy en Chamonix in Frankrijk en de Aosta-vallei in Italië. Ter ondersteuning van deze gebeurtenissen heeft betrokkene onder andere een link naar een video over deze reis overgelegd. In 2014 is betrokkene weer naar de Franse Alpen gegaan voor bezoek aan de heer Berliner, Annecy en Chamonix. Hier sprak betrokkene ook af met Cedric Gex, de uitwisselaar van ASC in Chamonix.

Verder heeft betrokkene een emotionele band met de EU. Een deel van zijn jeugd, namelijk van zijn zesde tot zijn vijftiende, heeft betrokkene doorgebracht bij zijn vader in Duitsland. Daarna is hij weer naar Nederland verhuisd. In 2011 heeft betrokkene zijn vader weer gezien na 21 jaar. Het was een emotioneel weerzien en in februari 2019 heeft betrokkene zijn vader nog bezocht op zijn sterfbed. Het was voor betrokkene erg zwaar om niet dichterbij zijn vader te kunnen verblijven in deze moeilijke en emotionele periode.

In 2012 heeft betrokkene een poging in de romantiek gewaagd in Nederland door deel te nemen aan het tv-programma *All you need is love*. Hiervoor is hij van 1 tot 5 februari 2012 naar Nederland afgereisd. De betreffende dame was nog bij betrokkene in Aspen, in de VS, geweest, maar ze waren niet voor elkaar bestemd.

In 2012 heeft betrokkene ook een grote ontmoeting met familieleden in de EU kunnen organiseren door een vakantiehuisje te huren in Annecy. Zijn stiefbroer Martijn Zoetekouw en zijn familie, zijn stiefzus Anneke de Klein en haar

familie, zijn moeder Marian Spaansen en zijn stiefvader Michel Zoetekouw zijn hier voor een week bijeengekomen. Betrokkene heeft hiertoe foto's overgelegd.

In 2014 is betrokkene met zijn verloofde Rachel Lahr naar zijn ouders en oma in Nederland gereisd. Tevens heeft hij de bruiloft van zijn stiefbroer bezocht op 28 mei 2014. Hier was betrokkene omringd met familieleden met wie hij nog steeds een bijzondere en hechte band heeft.

De door het Handvest gewaarborgde rechten, waaronder het recht op eerbiediging van het gezins- en familieleven zoals neergelegd in artikel 7 van het Handvest in samenhang met het recht van het kind zoals neergelegd in artikel 24, lid 2 van het Handvest moeten tevens in acht worden genomen in het kader van de evenredigheidstoets. De gemachtigde voert aan dat het verlies van het Nederlanderschap het contact tussen betrokkene en zijn familieleden in Nederland heeft beperkt. Betrokkene hecht veel waarde aan het onderhouden van familiebanden en dat geldt ook voor zijn dochter Zora. Zij moet kunnen opgroeien met de mogelijkheid om haar grootouders in Nederland te kunnen zien en deze relatie te kunnen onderhouden.

Naast het feit dat betrokkene in verschillende EU-landen heeft gewoond en naast zijn moedertaal Nederlands ook perfect Engels en Duits spreekt, heeft hij ook een zeer hechte band met zijn familieleden in de EU. Aan deze emotionele band met de EU ontleent hij een deel van zijn persoonlijke identiteit.

Betrokkene voert aan dat hij na de reizen van 2011 en 2012 alles op alles heeft gezet om voor Chamonix bovenaan de lijst te komen. Deze mogelijkheid komt maar eens per drie jaar langs. Naast de felle concurrentie met collega's, moet alles onder meer stroken met je persoonlijke leven. Betrokkene heeft alles op alles gezet, want in Nederland is er geen plek om het vak van bergwachter en bepaalde vaardigheden te leren. Hij wil nu terug naar de Alpen, waar hij zich thuis voelt. Als Europees burger kan hij zich daar gewoon zonder visum vestigen. Zij het niet dat die mogelijkheid is afgenomen door de "paspoortafpakterreur" van de Nederlandse wet. Het bewijs dat is overgelegd is diep en persoonlijk en bevestigt een diepgaande, aanhoudende band met de EU.

Beoordeling:

Betrokkene verkreeg de Nederlandse nationaliteit bij zijn geboorte op 8 juli 1973. Op 5 november 1996 is hij uitgeschreven uit de Gemeentelijke Basisadministratie (GBA, huidige BRP, Basisregistratie Personen) en naar eigen zeggen woont hij sinds 1997 in de VS. Op 16 juli 2012 verkreeg hij vrijwillig de Amerikaanse nationaliteit. Geen van de uitzonderingen genoemd in artikel 15 lid 2 RWN is op betrokkene van toepassing. Betrokkene heeft derhalve op 16 juli 2012 ingevolge artikel 15 lid 1 onder a RWN het Nederlanderschap van rechtswege verloren.

De verkrijging van een vreemde nationaliteit is een eigen verantwoordelijkheid van betrokkene. Aangenomen moet worden dat betrokkene in 2012 om hem moverende redenen een zelfstandige en weloverwogen afweging heeft gemaakt om te kiezen voor de Amerikaanse nationaliteit.

Dat betrokkene naar zijn zeggen geen wetenschap had van onderhavige verliesgrond, doet hier niet aan af. Het had op de weg van betrokkene gelegen

om onderzoek te doen naar de gevolgen van het verkrijgen van een andere nationaliteit. Dat betrokkene dat niet nader heeft onderzocht en zich geen rekenschap heeft gegeven van de gevolgen voor hemzelf in het algemeen en zijn Nederlandse nationaliteit en het Unieburgerschap in het bijzonder, is hem daarom zelf aan te rekenen.

De motivatie op grond waarvan betrokkene besloot om de Amerikaanse nationaliteit aan te nemen en de omstandigheid dat hij als gevolg daarvan de Nederlandse nationaliteit verloor zijn voorts niet relevant voor de onderhavige evenredigheidstoets. Omstandigheden die geleid hebben tot het verlies vallen welbeschouwd buiten de onderhavige toets omdat zij geen Unierechten betreffen.

Voor de beoordeling of het verlies van het Unieburgerschap onevenredig is geweest, komt namelijk enkel gewicht toe aan direct op het Unierecht betrekking hebbende argumenten. Argumenten die niet de Unierechten betreffen spelen derhalve in het kader van de evenredigheidstoets geen rol.

Voorts is van belang is dat de *ex tunc*-toetsing in beginsel beperkt blijft tot de datum waarop betrokkene het Nederlanderschap verloor, en derhalve niet ziet op onvoorziene of hypothetische gebeurtenissen daarna. Argumenten die geen betrekking hebben op het moment van het verlies (in dit geval op 16 juli 2012) of op dat moment niet redelijkerwijze voorzienbaar waren of hypothetisch waren, dienen buiten beschouwing te worden gelaten.

Volgens de gemachtigde heeft betrokkene altijd de intentie gehad om zijn carrière in Europa voort te zetten en was dit in 2009 redelijkerwijs voorzienbaar. Hoewel aannemelijk wordt geacht dat redelijkerwijze voorzienbaar was dat betrokkene zijn EU-rechten zou gaan uitoefenen, is echter niet gebleken dat hij zonder de Nederlandse nationaliteit en het daarmee gepaard gaande Unieburgerschap onoverkomelijke moeilijkheden heeft ervaren bij het succesvol doorlopen van de uitwisselingsprocedure en het verblijf in Chamonix in 2015 en 2016. Immers, het is betrokkene gelukt om alsnog in 2015 en 2016 naar Frankrijk te gaan voor dezelfde uitwisselingsplaats op basis van zijn Amerikaanse paspoort en een Franse werkvergunning. Betrokkene is derhalve niet onevenredig belemmerd door het verlies van het Unieburgerschap.

Vooropgesteld moet worden dat, gelet op de bovengenoemde *ex tunc*-toetsing, reizen van, naar en over het grondgebied van de EU alleen van belang zijn voor de evenredigheidstoets indien zij plaatsvonden rond het verliesmoment. Reizen die ruim vóór of ná het verliesmoment plaatsvonden worden daarom buiten beschouwing gelaten.

Uit de geleverde bewijsstukken blijkt dat betrokkene in 2012 en 2013 middels e-mail contact had met een vertegenwoordiger van het Duitse bedrijf U-turn. Niet is gebleken dat de aanwezigheid van betrokkene in de EU voor het uitvoeren van eventuele beroepsactiviteiten noodzakelijk was. Overigens is niet gebleken dat betrokkene werd belemmerd in het uitvoeren van transacties naar de Europese bedrijven, die bovendien ook op afstand konden worden afgehandeld.

Dat betrokkene in april en mei 2011 en in februari, april en mei 2012 en in 2014 in de EU heeft verbleven, doet niet af aan de omstandigheid dat hij ná dit

verliesmoment niet op enige manier gehinderd werd om van, naar en over het grondgebied van de EU te reizen zonder in het bezit te zijn van de Nederlandse nationaliteit. Evenmin is gebleken van substantieel verblijf binnen de EU. Als Amerikaan is hij niet visumplichtig. Er was en is dus een alternatief om zonder belemmering de EU in te reizen en daarbinnen te verblijven voor maximaal 90 dagen in verband met bijvoorbeeld vakantiedoeleinden of familiebezoek.

Gelet hierop kan worden geconcludeerd dat betrokkene door het verlies van het Nederlanderschap en het Unieburgerschap op dat moment niet is belemmerd om naar en door de EU te reizen en er op die grond geen sprake kan zijn van onevenredige gevolgen.

Ondanks het emotionele belang voor betrokkene, zijn de omstandigheden, dat hij een deel van zijn jeugd in Duitsland bij zijn vader heeft doorgebracht en dat hij hem in 2019 nog tweemaal heeft bezocht niet relevant voor de evenredigheidstoets vanwege voornoemde *ex tunc*-toetsing. Die reizen en het verblijf hebben immers ruim vóór of ná het verliesmoment plaatsgevonden.

Hetgeen de gemachtigde aanvoert omtrent zijn familie in de EU, zoals zijn vader, stiefbroer, stiefzus, moeder en stiefvader wordt aangemerkt als beroep op artikel 7 Handvest.

Ook hierbij zijn de peildatum 16 juli 2012, en de concrete gevolgen van het verlies van het Unieburgerschap op dat tijdstip, alsook de gevolgen die op dat moment redelijkerwijze voorzienbaar waren relevant.

Aan artikel 7 Handvest wordt dezelfde inhoud en reikwijdte toegekend als aan artikel 8 van het Europees Verdrag van de rechten van de mens (hierna: EVRM), zoals uitgelegd in de rechtspraak van het Europees Hof voor de rechten van de mens. Daarom vindt de beoordeling of sprake is van schending van het familie- of gezinsleven op grond van artikel 7 Handvest plaats in lijn met de toetsing aan artikel 8 EVRM. Voor het aannemen van familie- of gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM tussen betrokkene en zijn meerderjarige familieleden moet sprake zijn van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheidsrelatie tussen de betrokkene en diens meerderjarige (*more than the normal emotional ties*).

Niet is gesteld of gebleken of sprake was van familie- of gezinsleven tussen betrokkene en zijn vader ten tijde van het verlies van het Nederlanderschap op 16 juli 2012 in de lidstaat van de EU in de zin van artikel 7 Handvest. Betrokkene heeft hieromtrent geen bewijsstukken overgelegd. Evenmin is gesteld of gebleken dat ten tijde van het verlies van het Nederlanderschap sprake was van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheidsrelatie tussen betrokkene en zijn in de EU wonende familieleden. Voorts is ook niet gebleken van gevolgen die de normale ontwikkeling van het gezinsleven aantastten. Datzelfde geldt voor de stiefbroer, stiefzus, moeder, stiefvader en andere familieleden van betrokkene in de EU.

Nu er in het geval van betrokkene ten tijde van het verlies van het Nederlanderschap geen sprake is geweest van een beschermenswaardig familieleven in Nederland of in een andere EU-lidstaat, noch met zijn vader, stiefbroer, stiefzus, moeder en stiefvader, noch met andere familieleden,

leverde het verlies van het Nederlanderschap geen strijd op met artikel 7 Handvest.

Omtrent het aangevoerde dat betrokkene Europese talen spreekt en onder meer hierdoor een bijzondere band stelt te hebben met de EU en hieruit zijn persoonlijke identiteit afleidt, overweeg ik het volgende.

Het is vaste rechtspraak dat aan geen enkele bepaling van het EVRM een recht op een bepaalde nationaliteit kan worden ontleend (zie bijvoorbeeld HR 19 januari 2018, ECLI:NL:HR:2018:59, ro. 3.13.1). Dat neemt niet weg dat het verlies en onthouden van nationaliteit onder omstandigheden wel een aantasting kan zijn van het privéleven zoals bedoeld in artikel 7 Handvest. Betrokkene heeft echter niet geconcretiseerd in hoeverre zijn privéleven is geschaad enkel door het verlies van het Unieburgerschap en welke gevolgen dat voor hem heeft gehad. De enkele stelling dat het Unieburgerschap onderdeel uitmaakt van zijn identiteit, is in dezen niet voldoende.

Overigens wordt in dit advies alléén de evenredigheid van de gevolgen, die het verlies van het Unieburgerschap voor betrokkene heeft gehad, beoordeeld. De evenredigheidstoets is een *individuele* toets en betreft de *persoonlijke* situatie van betrokkene. De situatie van de dochter van betrokkene wordt in dit advies dan ook buiten beschouwing gelaten. Artikel 24, lid 2 Handvest is voorts niet van toepassing op de situatie van betrokkene, omdat hij meerderjarig was op het moment van verlies van het Nederlander- en Unieburgerschap.

Betrokkene voert verder aan dat hij zeer veel inspanningen heeft moeten verrichten om in Chamonix op uitwisseling te mogen. Wat daar ook van zij, beoordeeld dient te worden of betrokkene op het moment van het verlies van het Nederlanderschap en het daaruit voortvloeiende verlies van het Unieburgerschap onredelijk wordt geraakt wat betreft de Europeesrechtelijke gevolgen. Daarvan is, zoals hierboven is overwogen, niet gebleken.

Tot slot is de wens van betrokkene om nu in de EU te gaan wonen niet relevant in verband met de eerder genoemde *ex tunc*-toetsing. Immers, enkel uit deze wens kan niet worden afgeleid, dat op het verliesmoment redelijkerwijs voorzienbaar was dat betrokkene in een lidstaat van de EU zou gaan wonen. Weliswaar was voorzienbaar dat hij een uitwisseling in de EU zou gaan doen, hieruit kan echter niet worden afgeleid dat hij zich in de EU zou willen vestigen.

Advies

Gelet op het geheel van de voorliggende feiten en omstandigheden kan het verlies op 16 juli 2012 van het Unieburgerschap in de situatie van betrokkene op die datum niet als onevenredig worden beschouwd.

Derhalve concludeer ik dat het verlies van het Nederlanderschap op grond van artikel 15 lid 1 onder a RWN in stand dient te blijven.